

GÜNÜMÜZDE NASIL BİR SENDİKAL ANLAYIŞ GEREKLİ?

Aydınlık Gazetesi, 9 Ocak 2012

Yıldırım Koç

Günümüzde sendika, işçileri/memurları sınıf bilinci ve kimliği temelinde sermayeye karşı bir araya getiren örgüt olmalıdır. İşçi sınıfı içinde etnik köken, inanç, meslek, işkolu, cinsiyet, istihdam statüsü, işyerindeki görev ve benzeri farklılıklar, sınıf kardeşliği ve sınıf birliği temelinde aşılmalı, sınıfı bölmekte kullanılan birer araç olmaktan çıkarılarak, sınıfın zenginliği haline dönüştürülmelidir.

Sendika, Türkiye'nin Atatürk ve Cumhuriyet'le büyük bir ilerleme kaydeden demokratik devrim sürecine sahip çıkmalı; Atatürk'e ve Cumhuriyet'e yönelik saldırılara karşı koymayı ve demokratik devrim sürecini korumayı ve daha da geliştirerek, tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye'yi kurmayı temel ilke kabul etmelidir.

Sendika, Türkiye'yi taşeron olarak kullanmak ve parçalamak isteyen; yüksek tekel kârları, faizler ve diğer yöntemlerle halkımızı sömüren; Türkiye'de üretilen ürünlere değerinin altında fiyatlarla el koyan; ülkemizdeki işsizliğin ve yoksulluğun ana nedeni olan ulusötesi sermayeye ve emperyalist güçlere karşı mücadeleye büyük önem ve öncelik vermelidir.

Sendika, bu nedenle, Türkiye'nin Avrupa Birliği ile gümrük birliği ilişkisini sona erdirmesini savunmalıdır.

Günümüzde sendika, emperyalizmin dayattığı ve Türkiye'yi Ortaçağ'a geri götürmeyi amaçlayan politikalara karşı çıkmalı; emperyalizmin köleliğini, toprak ağalarının, aşiret reislerinin, cemaat ve tarikat şeyhlerinin kulluğunu ve sermayenin köleliğini reddetmelidir.

Sendika, ulus devlete ve uluslaşma sürecimize sahip çıkmalı; özelleştirmelere, taşeronlaşmaya, fason üretime, esnekliğe, işçi kiralamaya, kaçak işçiliğe, yabancıların ülkemizde kaçak olarak çalıştırılmalarına, sendikasızlaştırmaya ve işçilerin sömürülmesine karşı mücadele etmelidir.

Sendika, ücretli çalışanların işyerlerinde işçi, memur, sözleşmeli personel, geçici personel, geçici işçi, yevmiyeli, kiralık işçi, çağrı üzerine çalışan işçi, evde çalışan işçi, kısmi zamanlı işçi ve benzeri adlar altında bölünmesine karşı çıkarak, tüm ücretli çalışanların aynı çatı altında örgütlenmesi için çaba göstermelidir.

Sendika, ülkemizin bağımsızlığının, demokrasinin ve kalkınmanın sağlanabilmesi ve halkımızın, tüm emekçi sınıf ve tabakaların ve özellikle de işçi sınıfımızın yoksulluktan ve güvencesizlikten kurtarılarak refaha ve güvenceye kavuşturulabilmesi için halkçılığı, devletçiliği ve planlı ekonomiyi savunmalı; özel sektörün ülke çıkarları doğrultusunda hareket etmesi için gerekli tedbirlerin alınmasına çaba göstermelidir.

Günümüzde sendika, kendi üyelerinin uzun vadeli çıkarlarını koruma ve geliştirmenin yolunun, işçi sınıfının, halkımızın ve ülkemizin çıkarlarını koruma ve geliştirmeden geçtiğini bilerek, sermayenin yerleştirmeye çalıştığı bencilliği ve "kendi gemisini kurtaran kaptandır" anlayışını reddetmeli; attığı adımlarda işçi sınıfının diğer kesimlerinin, diğer emekçi sınıf ve tabakaların ve ülkenin çıkarlarını da dikkate almalıdır.

Sendika, yalnızca ücretleri dikkate alan bir "ücret sendikacılığı" anlayışını reddederek, işçilerin ücret dışı yan ödemelerini, iş güvencelerini, çalışma sürelerini, iş sağlığı ve güvenliğini, işyerlerinde söz haklarını, sosyal güvenlik haklarını ve demokratikleşmeyi de dikkate alan bir sendikal strateji izlemelidir.

İşçi sınıfımız, sendikaları bu temel anlayış ve program temelinde harekete geçiremezse, emperyalizmin, sermayedar sınıfın ve AKP'nin işçi sınıfına yönelik saldırısında sürekli yeni darbeler yiyecektir.